de Bergrede XXX

De apotheose

* intochtslied 189:1 en 2 (opw)
* stil gebed
  votum en groet

Onze hulp is in de naam des Heren
die de hemel en de aarde gemaakt heeft,
die trouw is en trouw blijft en niet laat varen het werk van zijn handen.
Genade zij u en vrede van God onze Vader en van onze Here Jezus Christus,
in de gemeenschap van en met de Heilige Geest.

* lied 189:3 en 4 (opw)

* gebed om de Heilige Geest
* bijbellezingen: O.T. Psalm 145
  N.T. Luc. 17:20-24, 33
* lied 3 **collecte**

* preek n.a.v. Matt. 6:13b
* gebed/voorbede

* slotlied 32 (sup)

* zegenbede
* vervolg slotlied 181 (opw)

De genade van onze Here Jezus Christus
en de liefde van God
en de gemeenschap met de Heilige Geest
is met u allen.

Liederen uit opwekking (opw) en Lofzangen en Gebeden (bundel Unie Baptisten) - sup. = supplement.

Wat een sluitstuk, vindt u niet? Om het met een duur woord te zeggen: een ware apotheose – verheffing, want dat betekent dat woord: grote lof en eer! Vergoding. Oftewel: God God laten zijn! Wat heerlijk als jou leven dat kan en doet! God verheft, verheerlijkt! Is God werkelijk zó groot in uw leven, voor uw leven? Zo heerlijk, zo waarachtig amjesteit, dat je ook kunt zeggen: 'want' en dan barts het eruit! Je stroomt gewoon over – wat wil je ook: de Here Jezus zelf die dit gebed leerde bidden, heeft toch gesproken over 'stromen van levend water' die uit ons binnenste mogen opwellen, vloeien!?

Uw, jouw, leven heeft een reden – 'want'; dat allereerste woordeje van onze tekst, het slotvers van het Onze Vader, is *redengevend*! 'Want' staat dat ook over uw, jouw leven? Is het over uw, jouw leven komen staan in het zo bezig zijn met dit geweldige gebed dat rechtstreeks uit het Vaderhart van God komt? Het gebed van Jezus geleerd?! Hoe toont dit gebed wat er in het hart van de HERE Jezus omging – God in het vlees! Hij zag en ziet de mens, nu net zo goed als toen zo vaak ontredderd… Hoe staat het in het Woord van God: *toen Hij de scharen zag werd Hij met ontferming bewogen* (Matt. 9:36) – met ontferming bewogen zegt in de grondtekst zoveel als: dat het Hem tot in het allerdiepste van zijn wezen raakte, raakt, want dat doet het Hem nog steeds! Laat er hier niemand zijn die ook maar een zweem aan gedachte toelaat dat dit niet voor hem of haar zou gelden! God ziet ons! Heel persoonlijk! En Hij kent het diepste van je hart!

Er is niemand die je zo goed kent als Hij. Is dat niet gebleken in het stuk voor stuk behandelen van de beden?! Hoe blijkt de eeuwige God in dit gebed *Onze* Vader! Want kunnen wij ons een beeld van Hem vormen? Immers altijd is Hij groter, telkens weer blijken zijn gedachten over ons zo vol van liefde en genade, dat we moeten erkennen dat zijn gedachten vele vele malen de onze ovetreffen en dat zijn wegen zoveel hoger zijn dan de onze. En die Vader wil zo graag dat elk hart dat zich aan Hem heeft toevertrouwd dit niet alleen verstandelijk beamt, begrijpt, maar ook daadwerkelijk aangrijpt! De innerlijke bewogenheid van de Here Jezus is niets anders dan de hunkering van de Vader om ons in zijn liefde te koesteren! Kan uw, jouw hart daarbij? Hoeveel ervaren we van deze zijn liefde? Heeft die liefde zijn echo in ons hart gevonden?

Wie kent niet het fenomeen vaderdag, wel als kind van God mag je helemaal op zondag spreken van Vaderdag! Dit is de dag van de Hemelse vader. Op vaderdag laat je een blijk van je liefde zien, komt er het 'want' uit je hart… 'want'ik houd van u, van jou… Deze zondag, zoals elke zondag is Gods Vaderdag, de dag die Hij gegeven heeft: *dit is de dag die de Heer gemaakt heeft*.
Op deze dag mag het 'want' dat over ons leven staat, mag staan, eruit komen. Op deze dag blijkt – en dáár mogen *wíj* blijk van geven – hoe Hij de inhoud van ons bestaan is: Hij gaf zichzelf volkomen aan de mens, voor elk mens, in zijn Zoon. *En hoe zou Hij die zelfs zijn eigen Zoon niet gespaard heeft, maar voor ons allen overgegeven heeft, ons met Hem ook niet alle dingen schenken?* (Rom. 8:32). Dát heeft Jezus ons aangereikt in dit heerlijke gebed, het Onze Vader! Hij reikt daarin alles aan wat je nodig hebt: het natuurlijk stoffelijke en het geestelijke. Hij reikt het een ieder aan die zijn Rijk zoekt, Hem op de allereerste plaats stelt!
Het kan zijn dat er hier zijn die als ze heel eerlijk moeten zijn, moeten zeggen: "dat 'want' waarover u het hebt, met alles wat er dan op volgt, dat ken ik niet zo. Mijn leven is niet zo'n jubbel."
Al was uw, jouw leven het volstrekte tegendeel van jubel, zou u, jij het graag willen? Alleen, u, jij weet niet hoe dat te verkrijgen? U, jij ziet mensen om je heen, hopelijk hier in de gemeente, die dat wel hebben en je keert je soms in je reactie van hen af, maar ergens diep in uw, jouw hart (ontdekt

aan je geestelijk arm zijn, je bent wel christen, maar 't leeft niet meer zo), ergens diep in je hart zou je zo graag die volle rijkdom willen…!
Wil je dat werkelijk?
Zoek dan wat je infeite tot nu toe niet *eerst* gezocht hebt: zijn Koninkrijk! Zeker weten dat je zult ervaren hoe God al op je wachtte! Hoe Hij als Vader wachtte om je in Christus rijk te zegenen met brood, verzoening en bescherming! Luister naar het gebed dat Jezus leerde!

Waar twee of drie waarachtig samenkomen in zijn Naam (de Vadernaam 'Ik ben') dar is Hij in het midden! Dus, Hij is hier! U, jij ziet Hem niet, maar Hij is er wel! Zou de Vader er op - bij uitstek - zijn dag niet zijn? Hij is er in de Heilige Geest, dé inhoud van 'alle dingen' van al 'het goede'! En Hij ziet ons,u, jou, mij! Heerlijk toch!? Dat is nou geloven: zeker weten dat Hij er is! Dan kom ik bij het tweede geweldig geladen woord van deze slotbede: zijn Koninkrijk – watnt waar Hij is dáár *is* zijn koninkrijk! Zijn Koninkrijk dat is niet enkel boven, of nog toekomst. Bij de behandeling van Úw Koninkrijk kome' heb ik al gezegd dat zijn Koninkrijk overal daar is, waar Hij is, kan zijn, *mag* zijn! En dáár toont Hij zich dan ook waarachtig Majesteit! Dáár ontmoet je zijn aanwezigheid, en die getuigt van kracht, dunamis – het woord dat onlosmakelijk verbonden is met en daarom ook direct volgt op 'Koninkrijk'. Waar zijn Rijk zich in en door de Heilige Geest kan manifesteren (en let wel: dunamis en Heilige Geest zijn één!) daar ervaar je en toont Hij zijn 'heerlijkheid'. *Want van U is het Koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid…*!

Overal waar Jezus kwam was het Rijk Gods manifest en heel nadrukkelijkopenbaarde zich dat in de kracht van Gods Geest. Jezus was zo vol van de Geest, dat Hij met recht door Paulus in 1 Corinthiërs 1:2 'de kracht Gods' geneomd wordt. Maar wat willen we ook: God, de Heilige Geest en de Here Jezus Christus zijn Een en Dezelfde! Waar Gods Geest waarachtig de ruimte heeft, daar ontmoet je Jezus, daar ruik je zijn geur, een geur ten leven, daar ervaar je zijn aanwezigheid! Dat doet beseffen hoe groot de rijkdom is als het Woord spreekt over het ons 'in Hem zijn' en 'zijn in ons' zijn. *Christus in u de hoop der heerlijkheid*! Wat beloofde Jezus aan elke discipel? *Gij zult aangedaan worden met* kracht *uit de hoge* (Luc. 24:49). De belofte waarvan Petrus op de Pinksterdag sprak, de belofte, zegt Jezus, van… de Vader! *Gij zult ontvangen de* kracht *van de Heilige Geest*.

Bent u, ben jij krachteloos? Sta je, zoals die oude negro spiritual zo raak zegt: *in the need of prayer*? Is er honger? Moet er verzoend worden in uw, jouw leven? Zoekt u, zoek jij een schuilplaats? Jezus wil alles zijn!

Waar kracht ontbreekt, daar ontbreekt de volle ruimte voor Jezus! Waar de volle ruimte voor Jezus ontbreekt, daar mag je dan wel christen heten en zelfs zijn, maar daar wordt zijn Rijk niet *eerst* gezocht en dus… niet gevonden!
Lucas spreekt er onder de leiding van de Heilige Geest over dat het Rijk van God midden onder ons mag zijn, wil zijn! (en dan bedoel ik allerminst kingdom now – dat is een aperte dwaalleer!)

Op sommige plaatsen in het Nieuwe Testament komen we tegen dat Gods Rijk niet manifest kon worden, Gods kracht niet openbaar en dat zijn heerlijkheid dus geen plaats vond. Waar? Waar er of geen geloof was en Jezus zich vervolgens, zoals in Johannes 2:24 staat, zich niet aan hen toevertrouwde! En dat laatste is overal daar, waar de mens zelf op de troon wil zitten en Jezus feitelijk aan zich ondergeschikt wil maken, eigendunkelijke godsdienst wordt dat genoemd!

Het grote geheim van het openbaar worden van het Koninkrijk Gods is, dat het pas reëel wordt bij de mens die zichzelf wil verliezen! Dat het voortkomt uit een sterven aan onszelf! Lucas 17:33 zegt: *ieder die zijn leven zal trachten te behouden, die zal het verliezen.* Niemand zal het 'want'over en in

zijn/haar leven kennen zoals Jezus het heeft bedoeld toen hij het slot van het Onze Vader uitsprak, als dat leven niet bereid is het kruis in zijn volle betekenis en consequentie te accepteren. Ik zeg u, jou: waar ons IK – onze ziel – niet met Christus is gestorven, daar breekt zijn Rijk geen baan! De mate van volheid van het 'want' en wat er op volgt, wordt gekend naar de mate van ruimte die Hij in ons leven krijgt.

Paulus spreekt In Filippenzen 3:10 biddend uit: *opdat ikHem mag kennen en de* kracht *van zijn opstanding…* Dáárom achtte Hij *alles schade*! Dat woord van Paulus is 'de vertaling' van het hart van de slotbede van het Onze Vader.
Het Koninkrijk van God bestaat niet in woorden maar in **kracht** zegt hij door de Heilige Geest in 1 Corinthiërs 4:19. Dát is Gods wil, de wil – het verlangen van de Vader – gelegd in de woorden uit het hart van Jezus in dit gebed! Hij wil zich Dezelfde tonen in en door ons leven. Raakt dit ons (nog)??

Zou het niet heerlijk zijn dat Hij, in antwoord op onze liefdesuiting uit een bereidwillig hart om te sterven met en voor Hem, zijn kracht luisterrijk openbaarde, zijn heerlijkheid onthulde? Dat wie het maar nodig heeft, een aanrakingervaart van zijn kracht (*ja, wie Hem aanraakt ervaart zijn kracht…*), naar geest - omdat je geestelijk misschien dood bent en er dan leven echt komt; naar ziel – omdat je zegt: laat mijn ziel/IK met en voor U sterven, en er zo heling komt van je innerlijk (wat zijn er in onze dagen veel mensen die juist daar een aanraking van Gods liefde, zijn kracht, de Heilige Geest nodig hebben!); naar lichaam – dat Hij aan jou een wonder van genezing deed (medisch weet men het niet meer, en dan is daar Jezus! Geloven we daar (nog) in?)

Paulus roept het op zeker ogenblik uit: *ik draag het sterven van Christus in mij opdat het leven in ons openbaar mag worden* (2 Cor. 4:10)! Hij had zo'n diepe gemeenschap met God de Vader, dat het bewogen zijn voor Jezus met de mens in nood, zijn bewogenheid werd. De liefde van de Vader geopenbaard in de Zoonkon vrij door hem en uit hem stromen, en hoe reëel werd dat eerder geciteerde woord dat 'het Koninkrijk van God niet bestaat uit woorden maar uit kracht! Is daar vandaag iets aan veranderd, aan dat woord? Niet van de kant van de Vader uit, want dan zouden we het Onze Vader niet meer kunnen en behoeven bidden, dan was trouwens alle bidden een gokje… Maar bidden zonder gehoorzaamheid – bereidheid om waarachtig God de Vader Koning te laten zijn en dus aan jezelf te sterven – is een God niet serieus nemen!

Mag Hij Koning zijn? Wil ik Hem verheerlijken? Mag Hij overal waar het 'want' nog niet over en in het leven geschreven staat de ruimte om het alsnog te schrijven? In zijn naam stel ik deze vraag heel persoonlijk: wil ik, wil jij, wilt u een leesbare brief van Christus Jezus zijn, komentot volkomen overgave, voo het eerst of bij vernieuwing?
Weten we wat we antwoorden, want het heeft gevolgen! Als je niet antwoord of terughoudend antwoord, ben je op weg naar een ander rijk, dat van… de duisternis. Zo zwart wit is het! Besef dat Hij die je voor de grondlegging der wereld gedacht heeft, je geschapen heeft en dat voor Christus en voor zijn Koninkrijk! Hij wil ons vol van de Heilige Geest, Hij wil ons voor heerlijkheid! Als we met ja antwoorden, beseffen we dan dat Hij ons aan onze belofte houdt!

Laat het vandaag in het bijzonder een dag zijn voor de Vader! Laat er in ons ieder, onder ons samen, ruimte zijn en komen voor en grootse openbaring van zijn Koninkrijk, zijn kracht, zijn heerlijkheid! Sta niet verbaasd voor wat Hij zal doen in je hart als je je geeft voor het eerst of bij vernieuwing, in je ziel of aan je licham. *Want van U is het Koninkrijk*, dat is: altijd is God groter! Niet voor niets volgt dit - deze bede - op de vorige keerbehandelde bede: *leid ons niet in de beproevingen maar verlos ons van de boze*! Zijn Rijk staat lijnrecht tegenover de boze en zijn rijk! Zalig hij die in Gods Rijk wandelt, onze

wandel is toch boven? Ik herhaal opnieuw: Gods rijk, Gods kracht, Gods heerlijkheid wordt alleen openbaar *via* Golgotha, via lijden…! Niet voor niets dat Johannes op Patmos, opgetrokken in de heerlijkheid van Gods onthulling, zich aan de gemeente presenteerd als: *deelgenoot in de verdrukking én het Koninkrijk en* (mogen wij ook dat vasthouden) *de volharding van Jezus.* Telkens weer blijkt namelijk dat Gods Rijk niet meer zichtbaar is in kracht en heerlijkheid zodra de volharding om in Jezus te blijven, wegebt en weer plaats maakt voor het ik. Denken we slechts aan Efeze! Wat staat in Handelingen 19:2a en wat daarop en daaruit volgde, toont een grootse geopende deur voo en naar Gods Rijk! In Efeze was Gods kracht en heerlijkhei in volle mate manifest… Handelingen 19:18 zegt: *en velen van hen die gelovig waren geworden, kwamen hun schuld belijden en uitspreken wat zij bedreven hadden* – **gelovigen beleden**! Beseffen we dat waar zonden, zonden van hoe lang geleden ook, niet beleden zijn voor allereerst God, maar ook, indien nodig, aan de naaste en jezelf, daar zal Gods Geest niet kunnen wonen! De woning dient gereinigd en ervervolgens vervuld te worden!
Denkt u dat Gods Geest, de Vader zelf, Jezus Christus in ons zal zijn, als we heimelijke zonden hebben? Zondige gedachten koesteren?

Gods Geest, Gods heerlijkheid week bij Ezechiël uit de tempel. Waarom? Omdat er gruwelen in werden bedreven en er allerlei afbeeldingen van gruwelen waren, onreine werken en gedachten. Gods troon door de mens weer in bezit was genomen.
De verheerlijkte Jezus Christus, onze Here, moest jaren na de grootse opwekking in Efeze hen waarschuwen dat de lamp zou worden weggenomen als ze niet terug zouden keren naar de eerste liefde! En Hij in Openbaring 2:5 zegt Hij: *Gedenk dan van welke hoogte gij gevallen zijt...*!
Want van U is het Koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid is díe hoogte! God leeft en wij mogen leven! God wil in ons wonen! Onder ons wandelen! *Wie een oor heeft die hore wat de Geest tot de gemeente zegt.* Verlies jezelf en ervaar zijn kracht! Jezelf verliezen is zwak worden!
Hoe zwak ben je niet als je God verheft met de woorden van onze tekst die je zo kunt vertalen naar je hart: 'niet mijn koninkrijk – ik op de troon en dan eigen kracht'. Het vlees is sterk, *vroom* sterk! Het is taai! Maar in het gezicht van Jezus Christus, de liefde van God, kan het het niet volhouden, het gaat het verliezen! Daarom: niet mijn koninkrijk – ik op de troon en dan eigen kracht en dus op zoek naar eigen heerlijkheid.

Wees zo zwak als Jezus, Hij stierf aan het kruis! *Is dat, is dat mijn Koning?*Ja! Zie op de Paasmorgen! Zie als Stefanus omhoog: Hij is verheerlijkt! Wat ogenschijnlijk nederlaag leek, een overwinning van de hel, bleek de grootste glorie aller tijden! Paulus zegt daarom in 2 Corinthiërs 12:9 het volgende: *Zeer gaarne zal ik in mijn zwakheden nog meer roemen opdat de* kracht - *de kracht van Christus, de opstandingskracht, de kracht van de Heilige Geest (= Jezus zelf) – in mij wone*!
Hij is hier! En nogmaals, zoals het lied (Joh. de Heer 881) zegt: *Wie Hem aanraakt, die ervaart zijn kracht*! Ook - en juist - die mens, die zich uitermate zondig voelt, zo gekwetst, zoveel verdriet heeft…, zo mens is… als dat vogeltje dat we in het voorjaar vonden, bezig uit het nest te vallen, uit de geborgenheid, feitelijk al bezig dood te gaan. Maar heel voorzichtig konden we het tussen de takken uit halen en hebben het in een doos met watten gelegd. Onder de warmte van de bureaulamp en met wat suikerwater uit een schoon pipetje kwam het weer helemaal bij en na een tijdje falderde het bijna de doos uit, terwijl het voor tien begon te eten van de wormen die bijna niet aan te dragen waren. God de Vader kent de mens, u, jou, zo goed als helemaal uit zijn geborgenheid gevallen, weggelopen misschien, bezig geestelijk te sterven… Hij wil je heel voorzichtig uit de verwarring van

het leven halen en je bij wijze van spreken in de watten leggen en koesteren en voeden in zijn heerlijkheid. Hij wacht. *Onze* Vader! Mag Hij? Wil ik? Psalm 145:14 zegt het zo mooi tegen de achtergrond van het zojuist gegeven beeld van dat vogeltje: *De HERE schraagt* allen *die vallen, Hij richt* alle *gebogenen op…* En hoor dan vers 16 van diezelfde Psalm: *Gij doet uw hand open en verzadigt met welbehagen* al *wat leeft…*

Psalm 145:1-3 zegt: *Ik zal U verhogen , mijn God, Gij Koning, Ik zal Uw naam prijzen voor altoos en immer; te allen dage zal ik U prijzen voor altoos en immer… De Here is groot en zeer te prijzen, zijn grootheid is ondoorgrondelijk.*
Vers 13 vervolgt met: *Uw Koningschap is een Koningschap voor alle eeuwen, Uw heerschappij is over alle geslachten…* Ook over ons! Want voor ons is de belofte, voor ons die verre zijn…!
Kom en zeg amen, hét slotwoord van dit heerlijke gebed.
Amen betekent: zo is het! *In Jezus Christus zijn hoevele beloften ook, in Hem is het ja en daarom is het ook* door *Hem* – Gods kracht! – *Amen tot eer van God door ons!*

Want van U is het Koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid tot in eeuwigheid! En al het volk zegt: amen!

Amen.